

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201914
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8618201914.7

Uznesenie

ECLI:SK:OSSK:2020:8618201914.7
2C/13/2018-101
8618201914

U Z N E S E N I E

Okresný súd Svidník, v spore žalobcu: N. právne zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanej: S., právne zastúpená Mgr. Stanislavom Hutňanom, advokátom so sídlom Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v danom prípade o sťažnosti žalobcu a sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 2C/13/2018-84 zo dňa 4.12.2019, takto

r o z h o d o l :

- I. Sťažnosť žalovanej z a m i e t a .
- II. Sťažnosť žalobcu z a m i e t a .
- III. Stranám náhradu trov sťažnostného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 29.11.2018 proti žalovanej domáhal nariadenia neodkladného opatrenia s petitom, aby sa žalovaná zdržala zásahov do vlastníckeho práva navrhovateľa k bytu č. 1 vo vchode č. 1 na 1. poschodí domu súpisného čísla 5 postaveného na parcele registra „C“ č. 307 a podielu 9045/20330 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v katastrálnom území Vyšná Olšava tak, že umožní navrhovateľovi vstup na povalu rodinného domu a strpí stavebnotechnické úpravy spočívajúce vo vybudovaní nového vstupu na povahu rodinného domu z bytu č. 1 a zamurovaní existujúceho vstupu z bytu č. 2 na povalu rodinného domu nachádzajúceho sa nad bytom č. 1.

2. Okresný súd Svidník uznesením č. k. 2C/13/2018-39 zo dňa 10.1.2019 návrh žalobcu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.07.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 15Co/44/2019-69 zo dňa 25.06.2019, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a

žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania odvolacieho konania v rozsahu 100%, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2C/13/2018

-2-

3. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 2C/13/2018-84 zo dňa 4.12.2019 bolo následne rozhodnuté o výške náhrady trov konania tak, že súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 511,08 eura na účet jej právneho zástupcu Mgr. Stanislava Hutňana do 15 dní od doručenia uznesenia.

4. Podaním doručeným súdu dňa 8.1.2020 podala žalovaná sťažnosť proti uzneseniu č. k. 2C/13/2018-84, ktorým súd rozhodol o výške náhrady trov konania. Sťažnosť odôvodnila tým, že súd nesprávne určil výšku náhrady trov konania za jeden úkon právnej služby, keďže pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal z neurčitej hodnoty podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, čo predstavuje odmenu za jeden úkon právnej služby odmenu vo výške 75,38 eura. Žalovaná si však uplatnila za jeden úkon právnej služby odmenu vyrátanú z hodnoty nehnuteľnosti v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky, ktorej cenu stanovila spoločnosť Lureta, s.r.o., Realitné a hypotekárne centrum vo Svidníku potvrdením zo dňa 2.9.2019 vo výške 52.230 eur, pričom z takto určenej ceny by mala odmena za jeden úkon právnej služby predstavovať 526,13 eura. Odôvodnenie sťažnosťou napadnutého uznesenia preto považuje v celom rozsahu za arbitrárne, predmet konania považuje za oceneľný a má za to, že súd svoje rozhodnutie neodôvodnil. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby tunajší súd uznesenie sp. zn. 2C/13/2018-84 zo dňa 4.12.2019 zmenil a rozhodol tak, že žalobcovi uloží povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 3.858,70 eura na účet jej právneho zástupcu Mgr. Stanislava Hutňana.

5. Podaním doručeným súdu dňa 30.12.2019 podal žalobca proti uzneseniu tunajšieho súdu č. k. 2C/13/2018-84 zo dňa 4.12.2019 sťažnosť. Sťažnosť odôvodnil tým, že v zmysle § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd protistrane vôbec nemal doručovať uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ani uznesenie odvolacieho súdu nebolo potrebné žalovanej doručovať, preto má za to, že súd postupoval contra legem s normami procesného kódexu, a teda je v rozpore s princípom spravodlivosti, aby takúto náhradu trov právneho zastúpenia znášal navrhovateľ, pričom úkony právneho zastúpenia protistrane by neboli uskutočnené, keby súd tunajší súd postupoval v súlade s ustanoveniami procesného kódexu. Navyše, vzniknuté trovy konania považuje za neúčelné, nakoľko žalovaná vo vyjadreniach zo dňa 11.3.2019 a 2.5.2019 neuviedla nové skutočnosti, iba opätovne poukazuje na rovnaké skutočnosti a právne argumenty, ktoré uviedla už vo svojom prvotnom vyjadrení zo dňa 7.1.2019. Rovnako považuje za neúčelné aj porady s klientkou zo dňa 25.2.2019 a 19.4.2019, ktoré predchádzali podaniam žalovanej. Svoju sťažnosť opiera o uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.11.2018 sp. zn. 11S/42/2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.4.2014 sp. zn. 7MCdo/1/2014. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd napadnuté uznesenie sp. zn. 2C/13/2018-84 zmenil a žalovanej priznal voči navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 0 eur, alternatívne aby súd toto uznesenie zrušil a vrátil VSÚ na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Na výzvu súdu (čl. 9 CSP) zo dňa 25.5.2020 na vyjadrenie sa k sťažnostiam sa žalovaná vyjadrila podaním zo dňa 23.6.2020.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

2C/13/2018

-3-

8. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Po zistení, že obe sťažnosti boli podané oprávnenými osobami (žalobcom a žalovaným) v zákonnej lehote a ich podanie bolo prípustné, prejednal ich súd prvej inštancie v zmysle ustanovení § 239 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a zistil, že ani jedna sťažnosť nie je dôvodná.

11. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

12. Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami,

14. Podľa § 13a ods. 1 vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,

15. Podľa § 13a ods. 1 vyhlášky, ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

16. Predmetom tohto konania bol návrh navrhovateľa (žalobcu) na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporčaniu (žalovanej) povinnosť zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva žalobcu k bytu č. 1, a to tak, že umožní žalobcovi vstup na povalu rodinného domu a strpi stavebnotechnické úpravy spočívajúce vo vybudovaní nového vstupu na povalu rodinného domu z predmetného bytu č. 1 a zamurovaní existujúceho vstupu z bytu č. 2 na povalu rodinného domu nachádzajúceho sa nad bytom č. 1. Možno preto uzavrieť, že predmet tohto konania sa nedá vyjadriť v peniazoch, a preto bola tarifná odmena určená podľa § 11 ods. 1 vyhlášky z neoceníteľného predmetu konania, a to vo výške 75,38 eura za jeden úkon právnej služby pri úkonoch vykonaných v roku 2019 (výpočtový základ 980 eur).

17. Z obsahu sťažnosti žalovanej vyplýva, že sťažovateľka (žalovaná) videla nesprávnosť napadnutého uznesenia v tom, že súd za účelom určenia výšky odmeny za jeden

2C/13/2018

-4-

úkon právnej služby aplikoval ust. § 11 ods. 1 vyhlášky t. j. vychádzal z neurčitku, a neaplikoval ust. § 10 ods. 1 vyhlášky, t. j. nezobral do úvahy potvrdenie spoločnosti Lureta, s.r.o., Realitné a hypotekárne centrum vo Svidníku, v zmysle ktorého hodnota nehnuteľnosti, ktorej sa malo navrhované nariadenie neodkladného opatrenie týkať, bola vo výške 52.230 eur, pričom z takto stanovenej ceny právny zástupca žalovanej vyčíslil aj trovy právneho zastúpenia, a teda odmenu za jeden úkon právnej služby vyčíslil vo výške 526,13 eura. V prvom rade je nevyhnutné uviesť, že v konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia sa nejedná napríklad o spory o určenie vlastníckeho práva a ani výsledok takého konania nezakladá vlastnícke právo, to je v danom prípade nesporné (viď analogicky napr. nález Ústavného súdu SR z 21.6.2018 sp. zn. IV. ÚS 187/2018). Predmetom konania bol len návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom také konania nie sú vyjadriteľné v peniazoch a stanovenie alebo ustálenie sa na hodnote veci nie je pre rozhodovanie súdu potrebné, resp. hodnota nehnuteľnosti, ktorej sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia mal týkať, je bezvýznamná. To súd uviedol už v ods. 10. napadnutého uznesenia č. k. 2C/13/2018-84. Vyjadrenie hodnoty predmetu konania totiž v zmysle § 11 ods. 1 vyhlášky predovšetkým znamená vysporiadať sa so skutočným obsahom predmetu konania, t. j. s tým, aké právotvorné účinky bude mať pre účastníkov konania meritórne rozhodnutie súdu v tomto konaní (II. ÚS 492/2013 z 3.10.2013). V predmetnej veci by ani v prípade úspechu žalobcu nebolo smerodajné ustálenie hodnoty nehnuteľnosti, ktorej obmedzenia vlastníckeho práva sa návrh

týkal. Z rozhodnutia o takom návrhu nevyplýva žiadna povinnosť finančnej úhrady alebo náhrady, pretože návrh žalobcu sa netýkal samotnej nehnuteľnosti ako veci, ale len obmedzenia výkonu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a hodnotu takého obmedzenia nemožno peniazmi vyčísliť. „Tento princíp napokon platí aj pre určenie poplatkovej povinnosť z návrhu na začatie konania, kedy podľa poznámky k položke 1, sa súdny poplatok vyberie podľa písmena b/ (pozn. v danom prípade písm. c/) tejto položky, ako v prípadoch, keď nemožno predmet konania oceniť peniazmi pri posudzovaní náhrady trov konania úspešnému účastníkovi preto platí, že výška tarifnej odmeny jeho advokáta sa určuje podľa ust. § 11 ods. 1 vyhlášky, ako v spore s neoceniteľnou hodnotou veci... „(II. ÚS 492/2013). Žalobca v tejto právnej veci pritom za podaný návrh skutočne zložil súdny poplatok vo výške 33 eur v intenciách položky 1 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov, a nie súdny poplatok vyrátaný z hodnoty nehnuteľnosti. Navyiac, súd konštatuje, že keby bol pri rozhodovaní o výške trov konania aplikoval ust. § 10 ods. 2 vyhlášky, v zmysle ktorého sa za tarifnú hodnotu považuje výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, musel by mať riadne preukázanú hodnotu nehnuteľnosti pri začatí poskytovania právnej služby, a teda ku dňu 2.1.2019, kedy právny zástupca začal úspešnej žalovanej poskytovať právne služby. Vyjadrenie realitnej kancelárie k trhovej hodnote nehnuteľnosti je však zo dňa 2.9.2019, bolo vyhotovené až po právoplatnosti konania a za účelom vyčíslenia trov konania. Súd dodáva, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a nearbitrárne (II. ÚS 492/2013).

18. Z obsahu sťažnosti žalobcu vyplýva, že nesprávnosť napadnutého uznesenia videl v tom, že súd rozhodol už o výške trov konania, avšak má za to, že nakoľko jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo vyhovené, nemalo ani byť protistrane doručované uznesenie o tom, že sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, a napokon

2C/13/2018

-5-

ani rozhodnutie odvolacieho súdu žalovanej nebolo potrebné doručovať, pretože ust. § 331 ods. 1 CSP výrazným spôsobom obmedzuje procesnú aktivitu protistrany a úkony, za ktorých vykonanie súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania, by ani neboli vznikli, keby súd postupoval v súlade s ustanoveniami civilného kódexu. Súd v prvom rade poukazuje na ust. § 329 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd z dôvodu pomerne krátkej lehoty na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 328 ods. 2 CSP) nemá priestor na plnohodnotné dokazovanie a poväčšine zisťuje všetky procesné skutočnosti zo samotného návrhu a bez procesnej účasti protistrany, čo pochopiteľne kladie zvýšené nároky na objektívnu presvedčivosť a argumentačnú dostatočnosť návrhu, za obsah ktorého zodpovedá navrhovateľ. Citované ustanovenie § 329 ods. 1 CSP však súdu umožňuje pred rozhodnutím o takom návrhu získať aj vyjadrenie protistrany, ak to považuje za nevyhnutné, účelné a potrebné pre posúdenie prípadného dosiahnutia trvalej úpravy pomerov, čo súd aplikoval v danom prípade a dňa 20.12.2018 vyzval žalovanú, aby sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadrila. Takým postupom ju vyzval jednak k procesnej aktivite a jednak žalovanú o predmetnom návrhu oboznámil. Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 15Co/44/2019-69 zo dňa 25.6.2019 k tomuto procesnému postupu uviedol, že informovaním protistrany nedošlo k popretiu procesných práv žalobcu, teda ani k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Následne súd uznesením č. k. 2C/13/2018-39 zo dňa 10.1.2019 rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že ho zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100%. Práve týmto uznesením súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania, preto logicky nebola iná možnosť, ako o tomto nároku žalovanú oboznámiť, ako dorúčením predmetného uznesenia. To platí aj pre doručenie rozhodnutia odvolacieho súdu žalovanej, nakoľko žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná a bol jej priznaný nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

19. Následne videl žalobca nesprávnosť napadnutého uznesenia v tom, že žalovaná vo svojich vyjadreniach zo dňa 11.3.2019 a 2.5.2019 iba opätovne poukazuje na rovnaké skutočnosti a právnu argumentáciu, ktoré boli uvedené už v jej prvotnom vyjadrení zo dňa 7.1.2019, preto tieto úkony právnej

služby považuje za neúčelné. K vyjadreniam žalovanej zo dňa 11.3.2019 a 2.5.2019 súd uvádza, že tieto boli vykonané a súdu adresované na základe výzvy súdu zo dňa 7.2.2019 a 3.4.2019, pričom výdavky na odmenu advokáta za podania realizované na výzvu súdu sú zásadne, bez akýchkoľvek pochybností, považované za účelné a odôvodnené (Civilný sporový poriadok, Komentár, Števec M. a kol., C.H.Beck, 2016, s. 893). Súd navyše preskúmal vyjadrenia žalovanej zo dňa 11.3.2019 a 2.5.2019 aj po obsahovej stránke, no nemožno sa stotožniť s tvrdeniami žalobcu, že tieto neobsahujú nové skutočnosti. Tieto vyjadrenia žalovanej boli teda vykonané účelne a odôvodnene, s cieľom efektívneho bránenia jej práv v spore, mali priamu väzbu na konanie a nevykazujú známky nadbytočnosti alebo nadmernosti s cieľom toto právo zneužiť na úkor protistrany. V konečnom dôsledku, o ich účelnosti a efektívnosti svedčí aj právoplatné rozhodnutie tunajšieho a odvolacieho súdu. Súd dodáva, že zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich zaplatiť nemusel, ak by tu vôbec nebolo konanie pred všeobecným súdom (II. ÚS 31/2004). A teda

2C/13/2018
-6-

každý, kto iniciuje konanie na súde, musí rátať s eventualitou, že môže byť v konaní neúspešný, s čím neraz súvisí povinnosť nahradiť protistrane trovy konania. Súd preto v danej veci nemôže odmietnuť spravodlivosť úspešnej žalovanej tak, žeby jej nepriznal nárok na náhradu trov konania (III. ÚS 144/2010), teda ani takým spôsobom, žeby pri rozhodovaní o výške trov konania priznal úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 0 eur, ako navrhuje žalobca.

20. Ďalej žalobca videl nesprávnosť napadnutého uznesenia v tom, že súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania za úkony právnej služby - porady klientkou zo dňa 25.2.2019 a 19.4.2019. V kontexte na vyššie uvedené súd preskúmal časovú postupnosť vykonaných poradí, ako aj obsah záznamov o týchto poradách a dospel k záveru, že porade zo dňa 25.2.2019 predchádzala výzva súdu zo dňa 7.2.2019 a po vykonaní porady žalovaná predložila súdu svoje vyjadrenie zo dňa 11.3.2019 a porade zo dňa 19.4.2019 predchádzala výzva súdu zo dňa 3.4.2019 a po porade žalovaná predložila súdu vyjadrenie zo dňa 2.5.2019. Jednoznačne teda vyplýva, že po poradách s klientkou došlo k napísaniu vyjadrení, a teda nešlo o dve po sebe nasledujúce porady, medzi ktorými by nedošlo k inému úkonu právnej služby (§ 13a ods. 3 vyhlášky), preto žalovaná má nárok aj na náhradu trov konania v zmysle § 13a ods. 1 písm. b/ vyhlášky, za splnenia podmienky uvedenej § 13a ods. 3 vyhlášky.

21. Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia žalovanou možno uzavrieť, že výška odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2019 bola určená v správnej výške 75,38 eura, pretože bol predmet sporu neoceniteľný peniazmi (§ 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky) a právnenému zástupcovi bola priznaná odmena za 6 úkonov právnej služby.

22. Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia žalobcom možno uzavrieť, že doručením uznesenia o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a uznesenia odvolacieho súdu žalovanej nedošlo k popretiu procesných práv žalobcu, a teda ani k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, nakoľko súd v danom prípade aplikoval ustanovenie § 329 ods. 1 CSP. Uznesenie tunajšieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, rovnako tak uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie tunajšieho súdu, obsahovali výrok o nároku na náhradu trov konania patriaci úspešnej žalovanej. Vzhľadom na uvedené žalovaná mala právo dozvedieť sa o tom, že má nárok na náhradu trov konania riadne a včas, čo súd realizoval doručením označených uznesení. Okrem toho, tunajší súd zaslal žalobkyni výzvu na vyjadrenie sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Účelom ustanovenia § 331 ods. 1 CSP ohľadne nedoručenia rozhodnutia, ktorým súd zamietla návrh na nariadenie neodkladného opatrenia protistrane, je totiž záujem na prevencii zmarenia neodkladného opatrenia protistranou. S poukazom na aplikáciu ust. § 329 ods. 1 CSP je súbežná aplikácia ust. § 331 CSP neúčelná, nakoľko žalovaná sa o podanom návrhu z výzvy súdu zo dňa 20.12.2018 už dozvedela. Vyjadrenia žalovanej zo dňa 11.3.2019 a 2.5.2019 vo vzťahu k predmetu konania boli vykonané efektívne, sledovali legitímny cieľ, ktorým bola obrana práv žalovanej, preto jej súd za tieto úkony právnej služby priznal nárok na náhradu trov konania. Rovnako tak porady s klientkou boli vykonané v súlade § 13a ods. 3 vyhlášky, a súd ich vyhodnotil ako účelné, nakoľko po vykonaných poradách boli súdu doručené vyjadrenia, ktoré obsah poradí reflektovali. Tieto vyjadrenia žalovanej boli pritom súdu doručené na výzvu súdu a žalovaná sa nimi vyjadrovala k tvrdeniam v podaniach žalobcu.

2C/13/2018

-7-

23. V konaní o sťažnostiach žalobcu a žalovaného nebol úspešný ani jeden zo sťažovateľov, vzhľadom na uvedené žiadnej zo strán konania nebol nárok na náhradu trov konania priznaný.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Vo Svidníku dňa 13. novembra 2020

JUDr. Mária Tvrdíková
sudca

r o z h o d o l :